

Nr 59

Bevillningsutskottets betänkande med anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370).

Propositionen

I proposition nr 135 har Kungl. Maj:t under återopande av utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 24 april 1970 föreslagit riksdagen att anta vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370).

I propositionen föreslås att kostnader för forskning och utvecklingsarbete skall få avdragas vid inkomstbeskattningen i större omfattning än vad som medges enligt nuvarande regler. Den föreslagna utökade avdragsrätten avser inkomstlagen rörelse och jordbruksfastighet. Rätt till avdrag skall enligt förslaget föreligga om kostnaden har eller kan antas få betydelse för den skattskyldiges verksamhet. Vidare föreslås att Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer skall kunna förordna att avdragsrätt skall föreligga för bidrag som lämnas till i förordnandet angivna institut eller organ som bedriver forskning och utvecklingsarbete. Avdragsrätt föreligger i detta fall även om det inte visas att forskningen eller utvecklingsarbetet har betydelse för verksamheten.

Vidare föreslås viss ändring i fråga om landshypoteksförenings rätt till avdrag för avsättning till reservfond.

De föreslagna bestämmelserna avses skola tillämpas fr. o. m. 1971 års taxering.

Enligt utskottets hemställan i memorial nr 47 har riksdagen beslutat uppskjuta behandlingen av propositionen till innevarande års höstsession.

Författningsförslaget

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)

Härigenom förordnas i fråga om kommunalskattelagen (1928: 370) dels att 29 § 3 mom. och punkt 1 av anvisningarna till 22 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att till anvisningarna till 29 § skall fogas en ny punkt, 18, av nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

29 §.

3 m o m.¹ Sparbank må — — — — — sparbankernas säkerhetskassa.

Sparbankernas säkerhetskassa — — — — — till sparbankerna.

Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och landshypoteksförening må avdraga belopp, som avsatts till reservfond, i den mån avsättningen är nödvändig för uppbringande av fonden till ett belopp motsvarande två procent av inrättningens skulder.

Stadshypoteksförening må avdraga belopp, som avsatts till säkerhetsfond, i den mån avsättningen är nödvändig för att uppbringa fonden till ett belopp motsvarande två och en halv procent av föreningens skulder.

Sveriges allmänna hypoteksbank och Konungariket Sveriges stadshypotekskassa må avdraga belopp, som avsatts till reservfond, i den mån avsättningen är nödvändig för uppbringande av fonden till ett belopp motsvarande två procent av inrättningens skulder.

Hypoteksförening må avdraga belopp, som avsatts till reserv- eller säkerhetsfond, i den mån avsättningen är nödvändig för att uppbringa fonden till ett belopp motsvarande två och en halv procent av föreningens skulder.

Anvisningar

till 22 §.

1.² Såsom driftkostnad — — — — — ny sådan.

Värdet av — — — — — som driftkostnad.

Avdrag för — — — — — 29 §.

¹ Senaste lydelse 1969: 741.

² Senaste lydelse 1967: 546.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Redovisar arbetsgivare — — — tillämpning i fråga om jordbruksfastighet.
 Därest inkomst — — — — — nedan sägs.
 Kostnad för — — — — avdrag i fråga om jordbruksfastighet.
 Värdet av — — — — — som intäkt.

Bestämmelserna i punkt 18 av anvisningarna till 29 § äger motsvarande tillämpning beträffande jordbruksfastighet.

till 29 §.

18. Avdrag må ske för kostnad för sådan forskning och sådant utvecklingsarbete som har eller kan antagas få betydelse för den skattskyldiges rörelse. Avdrag medges även för kostnad för erhållande av information om sådan forskning och sådant utvecklingsarbete. Avser kostnaden anskaffning av sådana tillgångar, för vilka anskaffningskostnaden enligt bestämmelser i denna lag får avdragas endast genom årlig avskrivning på grund av värdeminskning, gäller dock bestämmelserna om sådan avskrivning även beträffande den kostnaden.

Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer kan förordna att bidrag, som den skattskyldige lämnar till viss forskning eller visst utvecklingsarbete, skall för tid som anges i förordnandet helt eller delvis anses såsom driftkostnad i den skattskyldiges rörelse.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och skall tillämpas första gången i fråga om beskattningsår, för vilket taxering verkställs i första instans år 1971. Äldre bestämmelser tillämpas vid 1970 års taxering och vid eftertaxering för år 1970 och tidigare år.

Beträffande motiveringen för förslaget hänvisar utskottet till propositionen.

Utskottet

Enligt förslaget i propositionen skall i anvisningarna till 22 och 29 §§ kommunalskattelagen införas en uttrycklig föreskrift om rätt till avdrag för forskningskostnader i inkomstkällorna jordbruksfastighet och rörelse.

Praxis i fråga om den skattemässiga behandlingen av forskningskostnader har hittills inneburit att avdrag för sådana kostnader medgivits, då forskningen haft en mer påtaglig eller direkt betydelse för intäktsförvärvet men att avdrag vägrats, då forskningen inte haft sådant direkt samband med den av företaget bedrivna verksamheten, att kostnaden kunnat hänföras till driftkostnad. Det stora flertalet företag har härigenom tvingats begränsa sina forskningskostnader till att avse i huvudsak målforskning, dvs. forskning inriktad på att lösa för företaget speciella praktiska problem.

Förslaget i propositionen innebär att i princip samtliga företag inom industri, handel och hantverk samt jordbruk och skogsbruk — med avdragsrätt vid taxeringen — kan stödja även grundforskning, dvs. forskning med enbart vetenskaplig inriktning. Som enda förutsättning för sådan avdragsrätt skall gälla att forskningsarbetet har eller kan antas få betydelse för den skattskyldiges verksamhet.

Bestämmelsernas avfattning liksom de uttalanden som görs i propositionen ger vid handen att den nya avdragsrätten avser ett vidsträckt forsknings- och utvecklingsarbete och att det krav för avdragsrätt som nu uppställs i praxis avsevärt mildrats. Härigenom torde företagen komma att i ökad omfattning ha möjlighet att satsa på kollektiv forskning, vilket kan väntas bli av värde inte minst för medelstora och mindre företag. En icke oväsentlig betydelse för sådana företag torde kunna tillmätas också den bestämmelse enligt vilken med forskningskostnad skall jämföras kostnad för erhållande av information om forskning liksom föreskriften att Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer skall kunna förorda, att bidrag till visst forsknings- eller utvecklingsarbete helt eller delvis skall anses som driftkostnad i den skattskyldiges rörelse utan särskild prövning av sambandet mellan dennes verksamhet och forskningsverksamheten.

Bevillningsutskottet, som redan 1959 med riksdagens godkännande förordade en utredning av frågan om rätt till avdrag för bidrag till forskningsverksamhet och som därefter vid upprepade tillfällen, med hänvisning till forskningens stora betydelse för den ekonomiska utvecklingen i Sverige, understrukit angelägenheten av att ökade resurser skapas för forskning, anser de föreslagna bestämmelserna väl ägnade att tillgodose de berättigade krav på en förmånligare skattemässig behandling av forskningskostnader som vid olika tillfällen framförts bl. a. i motioner till riksdagen. Utskottet tillstyrker därför bifall till förslaget.

Avslutningsvis vill utskottet erinra om att den utredning rörande företagsbeskattningen som nyligen tillsatts enligt sina direktiv har att pröva också frågan om förbättrade möjligheter för företagen att använda investeringsfonderna för bl. a. forskning.

Mot den föreslagna utvidgningen av landshypoteksföreningarnas rätt att skattefritt avsätta medel till reservfond har utskottet inte funnit anledning till erinran.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet,
att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 135 antar det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370).

Stockholm den 12 november 1970

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande

från f ö r s t a kammaren: herr John Ericsson (s), fröken Ranmark (s), herrar Tistad* (fp), Wårnberg (s), Yngve Nilsson* (m), Sundin (cp), Tage Johansson* (s), Levin (fp), Gösta Jacobsson (m) och Paul Jansson (s); samt

från a n d r a kammaren: herrar Kristenson (s), Carlstein (s), Eriksson i Bäckmora (cp), Wikner (s), Josefsson i Halmstad (s), Larsson i Umeå (fp), Enarsson (m), Andersson i Södertälje (s), Sundkvist (cp) och Leander (s).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.